U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **M. V.**, zastoupené opatrovnicí L. V., pracovnicí Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2004 č. j. OAM-1794/VL-20-04-2004 vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 60 Az 108/2004, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 12. 2004 č. j. 60 Az 108/2004 – 16,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 28. 12. 2004 č. j. 60 Az 108/2004 – 16 zamítl žalobu podanou žalobkyní proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2004 č. j. OAM-1794/VL-20-04-2004, kterým byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Ostravě podala žalobkyně včas kasační stížnost (osobně u krajského soudu dne 28. 1. 2005), ve které mimo jiné uvedla, že žádá o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů, protože nemá žádný příjem. Krajský soud proto žalobkyni zaslal formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a vyzval ji, aby formulář ve lhůtě 15 dnů de dne doručení zaslala soudu zpět vyplněný a podepsaný. Z předloženého soudního spisu vyplývá, že výzva krajského soudu bylo žalobkyni nejdříve doručována prostřednictvím držitele poštovní licence na jí uvedenou adresu v kasační stížnosti P. 4, L.1521/15, přičemž zásilka se soudu vrátila zpět s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Poté krajský soud zaslal předmětnou výzvu žalobkyni prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu zjištěnou od Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, evidenčního odboru, a to na adresu P. 9, U V. s. 317/2, tato zásilka byla žalobkyni doručena fikcí dne 7. 3. 2005 (žalobkyně nebyla zastižena, a přestože jí bylo oznámeno uložení zásilky, zásilku si v úložní době nevyzvedla). Jelikož žalobkyně na výzvu krajského soudu žádným způsobem nereagovala, tedy neosvědčila své majetkové poměry pro posouzení existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků, krajský soud usnesením ze dne 19. 4. 2005 č. j. 60 Az 108/2004 - 33 rozhodl, že žalobkyni se zástupce z řad advokátů neustanovuje.

Usnesením ze dne 5. 9. 2005 č. j. 60 Az 108/2004 - 54 pak krajský soud žalobkyni vyzval, aby doložila do spisu plnou moc udělenou advokátu, který ji bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, a jeho prostřednictvím doplnila údaj o tom, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen "s. ř. s."). Ze sdělení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, oddělení cizinecké policie, doručenému krajskému soudu dne 20. 9. 2005, vyplynulo, že žalobkyně na adrese P. 9, U V. s.317/2, ode dne 21. 8. 2005 již nebydlí a jinou adresu jejího pobytu se nepodařilo zjistit. Usnesením ze dne 27. 9. 2005 č. j. 60 Az 108/2004 - 60 byla krajským soudem žalobkyni neznámého pobytu v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v tehdy platném znění (dále jen „o. s. ř.") za použití § 64 s. ř. s. ustanovena opatrovnice L. V., pracovnice krajského soudu. Ustanovená opatrovnice žalobkyně převzala dne 18. 10. 2005 usnesení ze dne 5. 9. 2005 č. j. 60 Az 108/2004-54.

Dle záznamu v evidenci žadatelů o azyl vedené žalovaným opustila žalobkyně svévolně dne 22. 1. 2005 P. s. Z.. Podle sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, evidenčního odboru, ze dne 8. 3. 2005 (krajskému soudu doručeno dne 11. 3. 2005), a sdělení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, oddělení cizinecké policie, ze dne 15. 8. 2005 (krajskému soudu doručeno dne 19. 8. 2005), se žalobkyně zdržovala na u. v P. 9, U V. s. 317/2. Šetřením Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, oddělení cizinecké policie, dne 2. 9. 2005 však bylo zjištěno, že žalobkyně ode dne 21. 8. 2005 na u. v P. 9, U V. s. 317/2, nebydlí (sdělení policie bylo krajskému soudu doručeno dne 20. 9. 2005) a jinou adresu jejího pobytu se policii nepodařilo zjistit. Místo pobytu žalobkyně není nadále známo ani Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle ustanovení § 33 zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. V projednávané věci pobyt žalobkyně není znám nejméně ode dne 21. 8. 2005 a její kasační stížnost nelze projednat a rozhodnout o ní, protože není splněna podmínka povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud tak vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a v souladu s ustanovením § 33 zákona o azylu rozhodl o zastavení řízení (§ 47 písm. c) s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu